

Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2007 r. — BYK-Chemie przeciwko OHIM (Substance for Success)

(Sprawa T-58/07)

(2007/C 95/96)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: BYK-Chemie GmbH (Wesel, Niemcy) (przedstawiciele: J. Kroher i A. Hettenkofer, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 9 stycznia 2007 r. (sprawa R 816/2006-4);
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak słowny „Substance for Success” dla towarów i usług w klasach 1, 40-42 (zgłoszenie nr 3 660 552)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, ponieważ zgłoszony znak posiada charakter odróżniający i nie wymaga zastrzeżenia dla swobodnego użytku w obrocie.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 1994 L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2007 r. — Polimeri Europa przeciwko Komisji

(Sprawa T-59/07)

(2007/C 95/97)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Polimeri Europa S.p.A. (Brindisi, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Siragusa i F.M.Moretti)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji w całości lub w części, wraz z konsekwencjami jakie ona wywołuje w odniesieniu do kwoty grzywny;
- tytułem żądania ewentualnego, uchylenie lub obniżenie kwoty grzywny;
- w każdym razie, obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W decyzji C(2006) wersja ostateczna z dnia 29 listopada 2006 r. w sprawie COMP/F/38.638 — kauczuk butadienowy i kauczuk styrenowo-butadienowy emulsyjny (zwanej dalej „decyzją”) Komisja uznała, że spółka Polimeri Europa wraz z innymi przedsiębiorstwami naruszyła art. 81 WE i art. 53 Porozumienia EOG uzgadniając docelowe ceny towarów BR/EBR, dokonując podziału klientów na podstawie porozumień o niepodejmowaniu agresywnych działań i wymieniając informacje handlowe.

Na poparcie niniejszej skargi Polimeri Europa zaskarża po pierwsze poważne nadużycia procedury i naruszenie prawa do obrony. W szczególności skarżąca podnosi, że Komisja: i) zastosowała w sposób niewłaściwy „program łagodzenia sankcji”; ii) wydała w sposób niewytłumaczalny i nieusprawiedliwiony drugie pismo w sprawie przedstawienia zarzutów zniekształcając ponadto jego funkcję; iii) obciążyła spółkę Polimeri Europa po raz pierwszy w drodze decyzji wyłączną odpowiedzialnością za zdarzenia odnoszące się do okresu, w którym to nie ona, ale spółka Syndial S.p.A. zarządzała działalnością; vi) zastosowała w decyzji nową wielkość rynku, inną od stosowanej wcześniej.

Następnie skarżąca podnosi, że decyzja narusza prawo poprzez i) brak postępowania wyjaśniającego oraz niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie w przedmiocie definicji właściwego rynku poprzez kumulatywną ocenę dokonaną przez Komisję sektorów towarów BR/EBR, która nie uwzględniła kauczuku naturalnego i dokonała oceny wielkości rynku w sposób nieuzasadniony; ii) błędne przypisanie Polimeri Europa odpowiedzialności za zdarzenia z okresu, w którym nie ona, ale inna spółka zarządzała towarami będącymi przedmiotem w sprawie; iii) brak postępowania wyjaśniającego oraz niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie w odniesieniu do oceny okoliczności faktycznych; iv) brak postępowania wyjaśniającego oraz niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie w odniesieniu do dowodów dotyczących rzekomego naruszenia prawa na rynku towarów BR.

Wreszcie skarżąca podnosi, że nałożenie na nią grzywny jest niezgodne z prawem, ponieważ: i) narusza obowiązek oceny rzeczywistego wpływu naruszenia; ii) nie zawiera wystarczającego uzasadnienia i narusza zasadę równości traktowania i zasadę proporcjonalności w zakresie zastosowanego podwyższenia kwoty grzywny celem odstraszenia; iii) zawiera błąd w obliczeniu okresu odpowiadającemu trwaniu naruszenia w świetle dostępnych dowodów; iv) zawiera błąd w uzasadnieniu i narusza zasady pewności prawa i proporcjonalności w odniesieniu do zastosowanej wykładni pojęcia powrotu do naruszenia; iv) nie stosuje okoliczności łagodzących wynikających z niewykonania rzeczonych porozumień i uzgodnionych praktyk.